

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Миропільська сільська рада
Краснопільського району
Сумської області**
вул. Сумська, 23, с. Миропілля,
Краснопільський район, Сумська
область, 42410

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Миропільської сільської ради Краснопільського району Сумської області «Про встановлення та затвердження місцевих податків та зборів на території Миропільської сільської ради на 2020 рік» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Миропільської сільської ради Краснопільського району Сумської області від 24.04.2019 № /02-25.

За результатом проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань планування, фінансів, бюджету, соціально-економічного розвитку, прав людини, законності, депутатської діяльності і етики, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Миропільської сільської ради передбачається встановити:

- плату за землю;
- податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- єдиний податок;
- транспортний податок;
- туристичний збір.

Щодо проекту рішення в цілому

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3. статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

ВІХ №3897/0/20-19 від 04.06.2019

Сидорський Олег Леонідович

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені статтею 7 ПКУ, визначені у проекті рішення та його додатках, а саме: для єдиного податку наявні лише ставки; відсутній об'єкт оподаткування туристичного збору; строки та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, єдиного та транспортного податків, туристичного збору.

Отже, пропонуємо у проекті рішення або його додатках визначити всі обов'язкові елементи податків/зборів або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

Щодо плати за землю (додаток 1 до проекту рішення)

1. У додатку 1 до проекту рішення розробник об'єднує земельний податок та орендну плату.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про оренду землі» відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним та Цивільним кодексами України, цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також договором оренди землі.

Відповідно до підпункту 14.1.147. пункту 14.1. статті 14 ПКУ плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Пунктом 288.1. статті 288 ПКУ встановлено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Згідно із вимогами пункту 288.4. статті 288 ПКУ розмір та умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. Пунктом 288.5. статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Типовий договір затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового договору оренди землі».

Відповідні форми розрахунку орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

Таким чином, законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю та додаткового регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено.

Отже, пропонуємо підпункти 1.3., 2.3., 3.3 та 4.2. додатка 1 до проекту рішення виключити.

Беручи до уваги вищевказане, пропонуємо у підпункті 1.1. проекту рішення та додатка 1 до нього слова «плата за землю» замінити на слова «земельний податок».

2. У додатку 1.2. до додатка 1 до проекту рішення затверджується перелік пільг для фізичних та юридичних осіб, наданих відповідно до пункту 284.1. статті 284 ПКУ із сплати земельного податку.

Разом з тим, норми додатка 1.2. до додатка 1 до проекту рішення частково дублюють пільги для фізичних і юридичних осіб, визначені статтями 281, 282 ПКУ.

Враховуючи зазначене, пропонуємо із додатка 1.2. до додатка 1 до проекту рішення виключити пільги, передбачені статтями 281, 282 ПКУ, залишивши у додатку 1.2. пільги, що надаються Миропільською сільською радою відповідно до пункту 284.1. статті 284 ПКУ.

3. Пропонуємо привести додаток 1.1. до додатка 1 до проекту рішення у відповідність до вимог пункту 274.2. статті 274 ПКУ в частині встановлення ставки податку для земель, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання.

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 2 до проекту рішення)

1. Підпункт 2.2. додатка 2 до проекту рішення, в якому визначається перелік нерухомості, що не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, пропонуємо привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 ПКУ.

2. Додаток 2.2. до додатка 2 до проекту рішення, яким передбачається встановити ставки податку за будинки дитини та сирітські будинки (пункт 1130.5), дитячі та сімейні табори відпочинку (пункт 1212.2), криті ринки (пункт 1230.2), будівлі сільськогосподарського призначення інші (пункт 1271.9), пропонуємо привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 ПКУ.

Щодо єдиного податку (додаток 3 до проекту рішення)

1. У розділі 2 додатка 3 до проекту рішення встановлюються ставки єдиного податку для платників першої та другої груп у відсотках (фіксовані ставки) у розрахунку на календарний місяць у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати. Згідно з пунктом 293.1. статті 293 ПКУ ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру **життєвого мінімуму для працездатних осіб**, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру **мінімальної заробітної плати**, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Беручи до уваги вищевказане та керуючись нормами ПКУ, пропонуємо внести відповідні зміни до розділу 2 додатка 3 до проекту рішення.

2. У додатку 3 до проекту рішення встановлюються такі ставки єдиного податку: для першої групи платників єдиного податку – 10%, для другої групи платників єдиного податку – 20%.

Відповідно до норм пункту 293.2. статті 293 ПКУ фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності.

У зв'язку із вищевказаним, пропонуємо додаток 3 до проекту рішення привести у відповідність до вимог статті 293 ПКУ.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ), зокрема його структура, зміст і наповнення, не у повній мірі відповідає вимогам

Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення та аналіз проблеми» АРВ, згідно з вимогами Методики, розробник повинен оцінити важливість зазначеної проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, зазначити, які ставки податку діють на відповідній території на сьогодні, проаналізувати причини, чому розмір ставок податків потребує збільшення/залишення на існуючому рівні/зменшення, а також охарактеризувати та оцінити сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

Натомість, аналіз проблеми, проведено розробником не у повному обсязі, що не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності, оскільки не дотримано необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ задекларовані розробником цілі державного регулювання не є вимірюваними та не у повній мірі відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення встановлених цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Тому, вважаємо, що до альтернативних способів вирішення проблеми в АРВ доцільно було б додати третю альтернативу, а саме: «Встановлення ставок податків та зборів в меншому від запропонованого проектом регуляторного акта, розмірі».

Крім цього, необхідно переглянути вигоди та витрати для громадян та суб'єктів господарювання для обох альтернатив, що визначені помилково та/або не повністю.

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробник не проаналізував та не оцінив вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у числовому (грошовому) вимірі.

Також, в АРВ фактично не обґрунтовано ставки податків та зборів, що встановлюються для суб'єктів господарювання та фізичних осіб, а також не наведено алгоритм їх визначення. Насамперед це стосується максимальних розмірів ставок земельного податку для окремих категорій земельних ділянок за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено; єдиного податку для суб'єктів господарювання першої та другої груп спрощеної системи оподаткування; туристичного збору для внутрішнього туризму.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки вказаних податків та зборів встановлюються на максимальному рівні, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У розділі V «Механізм та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ не описано механізм дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації їх вимог.

У розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ пропонуємо визначити такий обов'язковий показник результативності регуляторного акта, як час, що витратиться суб'єктами господарювання на виконання його вимог.

Відповідно до пункту 10 Методики визначаються прогнозні значення показників результативності регуляторного акта протягом різних періодів після набрання чинності останнім.

Отже, пропонуємо у розділі VIII АРВ визначити прогнозні показники результативності на I, II, III та IV квартали 2020 року.

Розділ IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» АРВ не містить інформації щодо конкретних періодів проведення базового та повторного відстеження результативності дії регуляторного акта, що не узгоджується з вимогами Методики.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва (далі – М-Тест) до АРВ розробником не вказано місця проведення робочих нарад та зустрічей з представниками підприємництва, не наведено інформаційних даних про їх учасників, не описано результати опитувань та не зазначено оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Миропільської сільської ради Краснопільського району Сумської області «Про встановлення та затвердження місцевих податків та зборів на території Миропільської сільської ради на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до нього – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПИНА